

Nýggju fiskivinnutøkningarnir:

FÍSKIVINNUTØKNINGAR: Aftast frá vinstri: Arngrím Thomassen, Sandavágur; Thorstein Thorgeirsson, Klaksvík; Óli Johannesen, Fuglafjørður; Jógván Emil Nielsen, Vestmanna; Jóan Jakku Guttesen, Søravágur; John-Hendrik Poulsen, Skopun; fremra rað: Brynleif Hansen, Tórshavn; Randi Holm, Tórshavn; Nicolina Haraldsen, Miðvágur; Alis Eidesgaard, Eiði; Sámál Jakup Olsen, Vestmanna; Albert Johannesen, Norðoyartíttir

Mynd: Dini/ Holger

Bjóðið tykkum fram

-og vísið hvør dugur er í tykkum segði Jákup Andreassen, stjóri á Fiskivinnuskúlanum í Vestmanna m.a., tá næsta liðið av fiskivinnutøkningum fekk prógv í farnu viku. Hann helt fyri, at eru umstøðurnar í dag ikki tær bestu at fáa arbeiði, so er fiskivinnuútbúgvingin ein útbúgving til tann føroyska arbeiðsmarknaðinum. Hann segði:

Eg skal bjóða tykkum øllum at vera vælkommin, sum eru savnað her í dag, nú tað næsta liðið av fiskivinnutøkningum hevur lokið prógv her á skúlanum.

6 av tykkum, sum nú siga farvæl, hava gingið her, síðani skúlin byrjaði á sumri 1989. Nógvir leysir endar vóru, tá tit byrjaðu, men tit hava fingið eitt gott úrslit, nú tá avtornaði.

Hini 8 — tey meira tilkomnu av tykkum — fingið eitt sindur frøgari kor, tá tit fóru undir útbúgvingina, men tit hava eisini lagt rygg til fyri at fáa hesa útbúgvingina upp á fótur.

Ofta fáa fólk við útbúgving skotið í skógvarnar, at tey eru »teoretikarar« og ikki kenna til »vanligt arbeiði«. Hetta spaldrið kann ongin seta á tykkum. Tit hava øll roynt tykkum á teimum arbeiðsøkjum, har tit vónandi finna tykkum eitt

starv, meðan tit hava gingið á skúlanum.

Tá summi av tykkum fóru undir hesa útbúgving fyri trimum árum síðani, var vælferðargongdin í 80-unum við at venda, og gongdin hevur bara verið skeiva vegin síðani tá.

Náttúran er ikki óðrvisi enn bankarnir, tá tað nsýr seg um at læna. Lánini skulu gjaldast aftur, og treytirnar eru ofta harðar. Umframt stór uttanlands-lán hava vit eisini tikið lán í okkara fiskastovnum. Tann fiskur, sum skuldi figgja afturgjaldingina av uttanlandsskuldini, er við at ganga undan, og úrslitið kenna øll — arbeiðsloysi og vánaligt úrslit hjá skipum og virkjum.

Tann arbeiðsmarknaður, har tykkara útbúgving er ætlað, hevur tað tiskil trupult í lotuni, men ein uggi er kanska, at vit plaga at finna útvegir, tá vit fyrr hava verið kroystir upp í ein krók. Vónandi verður eisini soleiðis hesu-

ferð.

Fiskaloysi nýðir okkum uttanlands at keypa fisk, sum vit síðani kunnu arbeiða á teimum føroysku fiskavirkjunum. Um hetta verður ein útvegur í nökur ár, veldst millum annað um okkara kappingarføri. Men eg eri ikki í iva um, at vitan og útbúgving er ein av treytunum, um eitt gott úrslit skal spyrjast burtúr.

Útbúgvingin, tit nú eru liðug við, má sigast at vera ein byrjan fyri at nøkta útbúgvingartorvin í flaka- og alivinnuni. Men tað er greitt, at hetta gongur seint, um vit t.d. útbúgva 10-15 næmingar um árið.

Ti er tað gleðiligt, at partarnir á arbeiðsmarknaðinum ætla at skipa fyrri skeiðum fyri fólk í flakavinnuni, og at ætlanin er at fáa gongd á aftan á summarfrítíðina. Skúlin hevur boðið sær til at hjálpa til við at skipa hesi skeið, men tað harmar

okkum, at ongin áhugi hevur verið.

Sum stóðan er í lotuni, so kunnu tit ikki rokna við, at tilboðini um arbeiði verða so nógv í tali. Ti skal eg mæla tykkum til ikki at sita hendur í favn og biða eftir, at boð verða eftir tykkum. Heldur eiga tit at bjóða tykkum fram og visa, hvør dugur er í tykkum.

Tað er tó hugaligt at vita, at onkur av tykkum longu hevur tryggjað sær starv, sum útbúgvingin er ætlað til.

Ein spurningur, eg ofta havi sett mær, síðani vit fóru undir hesa útbúgvingina, er, um hon lýkur tey krav, sum vinnan fer at seta sínum starvsfólku um komandi árin.

Sjálvur skal eg ikki svara spurninginum, men bara visa á, at vinnan hevur møguleika at gera sína ávirkan galdandi. Umboð frá vinnufeløgnum eru skipað í eitt útbúgvingarráð, sum skal ráðgeva myndugleikunum viðvíkjandi útbúgvingini, og samstundis virka sum trygd fyri, at útbúgvingin lýkur krav um dygd.

Min vón er, at útbúgvingarráðið í størri mun enn higartil ger sína ávirkan galdandi, til fyrimuns fyri skúla, næmingar og vinnuliv.

Krav um dygd ella »góðskustýring« er eisini eitt av gandaorðunum, sum eru frammi í tíðini. Feilir og mistøk, sum verða gjørd í framleiðsluvinnuni, kunnu í síðsta enda kosta samfelagnum og virkjunum pengar, um dygðin á lidnu vøruni er ikki í lagi.

Lítil ivi er um, at føroysk virki hava mist pengar, tí vit ikki altíð hava kunnað prógvað, at útflutningsvøran hevur verið í lagi. Útbúgvingin er í hvussu so er ein liður í arbeiðinum at bota um hesi viðurskipti.

Nú um dagarnar skrivaði eitt av bløðunum, at føroyingar í hópatali streyma av landinum fyri at fáa sær útbúgving. Kreppan hevur ført við sær, at arbeiðsgevarar herða krøvini um útbúgving, tá nýggj stórv skulu setast.

Tit, sum nú fáa prógv, eru livandi dømi um, at tað hevur borið til at skipa eina føroyska fiskivinnu-útbúgving til tann føroyska arbeiðsmarknaðin. Tit hava øll staðið prógv á skúlanum. Vónandi koma tit eisini at standa royndina úti á arbeiðsmarknaðinum.

Annars fari eg at enda við at takka tykkum fyri vælvild og gott samstarv, meðan tit hava gingið á skúlanum, og ynskja tykkum alt tað besta í framtíðini.

